

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud. M. Gandrabur)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, V. Mihaila, A. Minciuna)

ÎNCHEIERE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială “Cegrim & Co” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea Comercială “Brand Leasing” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății Comerciale “Cegrim & Co” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea Comercială “Cegrim & Co” Societate cu Răspundere Limitată și a fost menținută hotărârea din 19 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

constată:

La data de 16 martie 2017 Societatea Comercială “Brand Leasing” Societate cu Răspundere Limitată (SC “Brand Leasing” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății Comerciale “Cegrim & Co” Societate cu Răspundere Limitată (SC “Cegrim & Co” SRL) cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin contractul de locațiune nr. LC1 din 14 iulie 2016, încheiat între SC “Brand Leasing” SRL și SC “Cegrim & Co” SRL, reclamantul a transmis în posesie și folosință SC “Cegrim & Co” SRL, 14 automobile, iar ultimul s-a obligat să achite lunar, conform clauzelor contractuale, suma de 42 000 de lei.

A menționat reclamantul că, la data de 25 ianuarie 2017, SC “Brand Leasing” SRL și SC “Cegrim & Co” SRL au încheiat un Acord cu privire la rezilierea contractului de locațiune nr. LC1 din 14 iulie 2016.

A susținut că, la momentul rezilierii contractului, SC “Cegrim & Co” SRL înregistra față de SC “Brand Leasing” SRL o datorie în mărime de 98 123,74 de lei, pentru locațiunea mijloacelor de transport.

A afirmat că, ulterior, la 26 ianuarie 2017, SC “Brand Leasing” SRL și SC “Cegrim & Co” SRL au încheiat contractul de locațiune nr. LC2, conform căruia, reclamantul a transmis în posesie și folosință pârâtului 14 automobile, iar ultimul s-a obligat să achite lunar, conform clauzelor contractuale, suma de 98 000 de lei.

A relevat că, urmare a neexecutării clauzelor contractuale privind plata chiriei, și în conformitate cu pct. 6.3 al contractului, la data de 10 martie 2017 a reziliat unilateral contractul de locațiune nr. LC2 solicitând SC “Cegrim & Co” SRL restituirea mijloacelor de transport și achitarea datoriei acumulate la plata chiriei pentru ambele contracte de locațiune sus-menționate în sumă de 276 623,74 de lei.

A solicitat SC “Brand Leasing” SRL încasarea din contul SC “Cegrim & Co” SRL în beneficiul său a sumei de 276 623,74 de lei cu titlu de datorie și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 20 aprilie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana acțiunea depusă de către SC “Brand Leasing” SRL a fost admisă.

S-a încasat de la SC “Cegrim & Co” SRL în beneficiul SC “Brand Leasing” SRL suma de 276 623,74 de lei cu titlu de datorie conform contractelor de locațiune nr. LC1 din data de 14 iulie 2016 și nr. LC2 din data de 26 ianuarie 2017, și suma de 8 300 de lei cu titlul de cheltuieli de judecată, în total suma de 284 923,74 de lei.

Prin decizia din 26 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către SC “Cegrim & Co” SRL, s-a casat hotărârea din 20 aprilie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, în alt complet de judecată.

În cadrul examinării cauzei, în instanța de fond SC “Brand Leasing” SRL și-a modificat cerințele, solicitând a încasa din contul SC “Cegrim & Co” SRL în beneficiul său a sumei de 194 123,74 de lei cu titlu de chirie, suma de 2 911,85 de lei cu titlu de penalitate, suma de 21 263,20 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 8 300 de lei cu titlu de taxă de stat.

În motivarea cererii respective, reclamantul a menționat că pârâtul a efectuat achitări și actualmente datoria restantă pentru locațiune constituie suma de 194 123,74 de lei.

De asemenea a menționat că potrivit pct. 5.1 din contractele de locațiune și în temeiul art. 624 Codul civil este îndreptățit la încasarea clauzei contractuale, totodată și a dobânzii de întârziere în temeiul art. 585 și 619 Codul Civil.

Prin hotărârea din 19 aprilie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana acțiunea depusă de către SC “Brand Leasing” SRL a fost admisă.

S-a încasat din contul SC “Cegrim & Co” SRL în beneficiul SC “Brand Leasing” SRL suma de 194 123,74 de lei cu titlu de datorie constituită din neachitarea plății pentru locațiune ce derivă din contractele de locațiune nr. LC1 din data de 14 iulie 2016 și nr. LC2 din data de 26 ianuarie 2017, suma de 2 911,85 de lei cu titlu de penalitate, suma de 21 263,20 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, în total suma de 218 298,79 de lei.

S-a încasat din contul SC "Cegrim & Co" SRL în beneficiul SC "Brand Leasing" SRL suma de 8 300 de lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii.

Prin decizia din 31 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către SC "Cegrim & Co" SRL și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a apreciat și menționat faptul că, la caz conform contractului de locațiune și facturilor fiscale este confirmată existența datoriei intimatului/apelantului față de SC "Brand Leasing" SRL, din care rezultă și obligația de plată.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, deși SC "Cegrim & Co" SRL și-a exprimat dezacordul în contradictoriu cu sumele solicitate de SC "Brand Leasing" SRL, cu titlu de datorie, nu a prezentat instanței nici un înscris confirmativ al lipsei obligațiilor pecuniare, după caz, de nulitate a contractelor de locațiune sau facturilor fiscale.

Instanța de apel a remarcat faptul că, prima instanță corect a menționat despre necesitatea și temeinicia cerinței privind încasarea penalității, pentru întârzierea plăților contractuale, în mărime de 2 911,85 de lei, ceea ce reprezintă 1,5 % din datoria de 194 123,74 de lei.

Referitor la argumentele SC "Cegrim & Co" SRL, precum că nu ar fi fost citat legal, instanța de apel a reținut că, la actele cauzei sunt anexate plicurile și avizele de recepție (f.d. 127,128-130), prin ce confirmă expedierea citațiilor și actelor procesuale în adresa SC "Cegrim & Co" SRL, iar conform recipisei (f.d. 36) anexate la dosar se confirmă că administratorul SC "Cegrim & Co" SRL, Cefraga Grigore, a făcut cunoștință cu actele cauzei. Mai mult, avocatul SC "Cegrim & Co" SRL, a fost prezent în ședințele instanței de fond din 30 ianuarie 2018 și 19 februarie 2018 (f.d. 155-156, 158-159), fiind înștiințat despre următoarele ședințe (f.d. 157, 162 și 163).

La data de 14 ianuarie 2019 SC "Cegrim & Co" SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate și ilegale.

A menționat că, instanța de apel, eronat a constatat circumstanțele de fapt ale cauzei, ceea ce a generat obligația de plată a SC "Cegrim & Co" SRL în calitate de locatar.

A susținut că, notificările de reziliere a contractului de locațiune nu au fost recepționate nici de SC "Cegrim & Co" SRL și nici de administratorul societății, Cefraga Grigore.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 31 octombrie 2018.

La data de 12 noiembrie 2018 decizia din 31 octombrie 2018 emisă de către Curtea de Apel Chișinău a fost publicată pe pagina web “Portalul instanțelor naționale de judecată”.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că la 12 noiembrie 2018 decizia integrală a instanței de apel a fost expediată participanților la proces (f.d. 12, vol. II).

Astfel, Colegiul consideră că recursul declarat de către SC “Cegrim & Co” SRL, la data de 14 ianuarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SC “Cegrim & Co” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către SC “Cegrim & Co”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC “Cegrim & Co” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Societatea Comercială “Cegrim & Co” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat